

הבית לחוכמה מתהווה

כשהנפש שלי ממריאה, לאן היא

רוצה להגיע?

על פוטנציאל וגאונות...

מראת ידע 3/2021

ד"ר ברכה קליין תאיר

באחת מאסיפות ההורים המשולבות בכיתה ה', אמרה המחנכת לאימי: "הילדה שלכם מבריקה אבל היא לא מממשת את הפוטנציאל שלה" (מי מאיתנו לא שמע משפט זה בחייו, או לא אמר משפט זה למישהו). פערתי פה ושאלתי אותה: "על איזה פוטנציאל את מדברת, מה את יודעת על הפוטנציאל שלי?"

מפגישה זו ואילך הורי לא הגיעו יותר לאסיפות הורים, אלא אני לבדי, כי לא הסכמתי שיקשיבו לקשקשת החינוכית.

מאז, שאלת הפוטנציאל שלי, של האנושות, של העולם, של הבריאה, מאוד מעסיקה אותי.

"יתכן ולאדם עוצמת מוח מושלמת, פוטנציאל השכל שלו הוא מושלם, מהותו מושלמת... על אף שיש לו חומר מושלם כזה הוא אינו יודע כיצד ללוש עיסה, לאפות לחם. על אף שהחומרים זהים, כל אחד אופה לחם בטעם שונה. הלחם של אחדים תופח היטב ועולה. אצל אחדים השמרים אינם פעילים. אחדים נשרפים ונחרכים. אחדים אפויים טוב. כל הדברים האלה מתרחשים עם האבולוציה. על מנת לבשל ארוחה טובה, יש להתבשל לפני האש יחד עם המזון. טבחות אינה פשוטה כלל" ("ספר הידע").

אז מהו פוטנציאל העוצמה הלא נודעת החבויה בתוכנו? האם הוא קבוע? משתנה? היכן נמצא המפתח לתיבה הזאת?

האמת, כפי שלמעלה כך למטה. כפי שהפוטנציאל שלנו מתפעל את החיים שלנו, גם מנגנון הבריאה מתופעל על ידי פוטנציאל אוניברסאלי אשר כל הזמן עובר שינוי צורה. ככל שהפוטנציאל האוניברסאלי עוצמתי יותר, או ככול שהפוטנציאל האישי שלנו עוצמתי יותר, כך הכול מרוויחים עוצמות חדשות, פותחים שערים לנעלם, מעצבים ידע בריא ועמוק יותר ומשיגים מהות טהורה. הפוטנציאל האוניברסלי והפוטנציאל האישי שלנו מהדהדים זה לזה.

הבית לחוכמה מתהווה

אז מהו הפוטנציאל הזה?

מחשבה!!!

המחשבה היא פוטנציאל אלמותי הנמצא בהתהוות תמידית. הוא שלם עוצמתי המהווה את נקודת המוצא האמיתית של הבריאה בפועל (ברגע שנוצרה המחשבה נוצר המוח הקוסמי שאחראי על הבריאה בפועל). הוא פוטון של אור/אנטי חומר הקיים גם כגל וגם כחלקיק ומהווה את גרעין המהות ועמוד השדרה של הפוטנציאל האוניברסלי נעדר הצורה, המביא לידי קיום מציאות קונקרטי.

כתבתי מחשבה ולא מחשבות. גם אוקיינוס כל הרפליקות של כל הקיים בבריאה נקרא "אוקיינוס המחשבה". גם רובדי ההשתקפויות נקראים "שרשרת של מחשבה". ישנה מחשבה אחת מוכללת (במוח הקוסמי/הבורא התחילי), שהיא השורש ממנה משתלשלות טבעות כל הפרשנויות, כל הרפליקות, במילים אחרות, טבעות של כל הקוסמוסים, הממלכות, הגלקסיות, הפלנטות וכל הקיים בהם.

מעניין מהי המחשבה הזאת, הרפליקה הסופית – השורש? אני עצמי מנסה למצוא אותה...מדי פעם אני מעלה את המחשבה "אמת", "להיטיב", "אהבה". משחקת ביניהם כדי להבין לעומק ולראות כיצד הפוטנציאל מתממש הלכה למעשה.

"אינכם יכולים להתכחש לדברים שאינכם רואים או לדברים שאינכם יודעים."

הפוטנציאל השלם הזה (הגן האצילי) משתקף בגן המהות שלנו. המהות שלנו מחוברת לכוללות הרוחנית/לפוטנציאל האוניברסלי הזה בעזרת "חוט הכסף", "חוט הרוח", תודעת המהות, בדומה לבלון. כלומר, ערוץ המחשבה שלנו מחובר לכוללות הרוחנית, נקודת המוצא האמיתי שלנו, הנמצאת בתוך הכוללות האוניברסלית.

היא **ערוץ המחשבה שלנו**. היא פקעת שמכילה את רפליקות כל המחשבות שלנו - שרשרת סיבה תוצאה שאנחנו מרגע הנשימה הראשון שלנו אי פעם (ארכיב המודע הגבוה). היא מכונה תיבת הנדוניה או מעיין השפע שלנו. השרשרת כולה היא בעצם פקעת של מחשבה אחת. כלומר, בגוף החומר שאנחנו שוכן גרעין מהות נעדר צורה שהוא מקור הבריאה - יצירתיות – יצירה שלנו. זו ספרייה חיה (ללא דפים) המכילה ידע מנצח העבר אל נצח העתיד כפוטונים של אור.

החכם מנסה לשלוט רק במחשבות שלו!!!

בעבר הרחוק מאוד, כל המהויות היו שלם מאותה עוצמה רוחנית - אוניברסלית. כולן היו עוצמות שוות ערך. עם זאת, בתהליך הגלגולים, התחיל להיווצר פער בין הפוטנציאל השלם שלנו לבין מימוש בפועל במדיום האבולוציה. לכן, המהות שמייצגת את פוטנציאל העוצמה השלם הזה, מבצעת אבולוציה עד שתשיג שוויון ערך בין הפוטנציאל העצמי הנוכחי לבין פוטנציאל השלם בכוללות הרוחנית (הגן האצילי). ברגע ש- 64 מיליארד תאים יבצעו אבולוציה ויהפכו למוח תאי, נממש את מלוא הפוטנציאל שלנו. משמעות האבולוציה אם

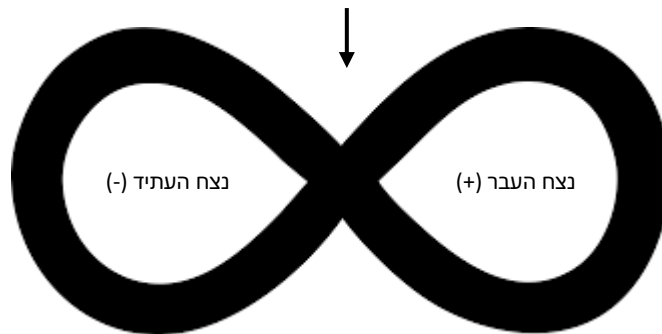
הבית לחוכמה מתהווה

כן היא להפעיל את עוצמת המוח על מנת לאחוז בפוטנציאל האדיר שאנחנו = מחשבת שורש = מחשבת מאקרו.

כאן ועכשיו

מציאות אפיסטמולוגית

מצעית (0)

עד אז, אנחנו מממשים % מזערי מהפוטנציאל שלנו מאחר והתקבענו במדיום ארצי ורואים רק מה שהעיניים והשכל החושיים שלנו מרשים. זאת הסיבה שרובנו מצמצמים את עצמנו ואת הקיום שלנו למשהו לא משמעותי. המשפט: "אני עושה מה בראש שלי ומה שטוב לי" הוא מפתח להבין עד כמה אנחנו מקובעים בפרדיגמת "I" – האינדיבידואל שיודע כל כך מעט על מה נמצא בראש שלו והופך להיות עבד לתשוקות "טובות" רגעיות.

זה התחיל עם חטא גן עדן. איבדנו את היכולת למשוך אנרגיות אוניברסליות בעזרת עוצמת המוח והבאנו את מנגנון החשיבה שלנו לידי ניוון. נצמדנו למציאות חושית של "עץ הדעת"; עץ של דעות, של ספקות (מקום מגוריו של הנחש), של זהויות. עץ של העיניים החושיות שלנו. לכן, כאשר אנחנו אוכלים את "התפוח" מעץ הדעת, הגרעין שלו נובט מתוכנו ומצמיח עצי דעת נוספים. כך אנחנו מפתחים את הזהויות הבעייתיות שלנו על חשבון המהות. מפתחים מבנים מחשבתיים שבסופו של דבר מצמצמים את הקיום שלנו להישרדות וסבל (הבזקי אושר הם מעטים). יוצרים במוח שלנו גן חיות מחשבתי.

כואב, לא?

היום, כל השערים של הכוללות הרוחנית - אוניברסלית פתוחים. האם נהיה ראויים לחצות אותם ולממש את מלוא הפוטנציאל שלנו? כן, אם נשיג את מודעות התקנה הקוסמית. כלומר, אם נתחיל כאן ועכשיו לפעול על פי החוקים הנצחיים של הכוללות, כי רק הם יאפשרו לנו להתיר את כל קשרי הרפליקות האוניברסליות שבתוך השלם. כלומר, עלינו להתחיל לחשוב ולהתנהג לפי החוקים של הכוללות הרוחנית – אוניברסלית כאן במדיום

הבית לחוכמה מתהווה

ארץ הכובל. מבחן ענק לכוח הרצון ולמודעות התודעתית. רק בעזרתם נוכל לפתוח את הארכיבים המוצפנים בספר החי שאנחנו – גן המהות ולחשוף את האמת שאנחנו.

ארכיב הידע המוחי הנו מרכז הרישום של התודעה/הבנה עמוקה והידע שהשגנו במהלכי חיים. בין ארכיבי המוח מוצפן ידע רב מרגע הנשימה הראשון שלנו אי פעם, שלעולם אינו נכחד (תאי העצב מכילים מספר קבוע של תאי עצב/ניורונים שאינם מתחדשים כי הם עותק של מוח אב-טיפוס. לכן, במקרים בהם תאי עצב מתים, למשל בעקבות שבץ מוחי או מחלות הפוגעות במערכת העצבים המרכזית כמו אלצהיימר, חוסר היכולת של המוח לחדש את עצמו ניכר באובדן תפקודי הולך ומחמיר). כלומר, תאי העצב מכילים את כל רובדי הפוטנציאל שלנו כ"פקעת". הרבדים האלה נוצרו במהלכי שנים. הם כולם מוצפנים בתוך טבעת המהות/גן המהות שלנו.

בגלל ההצפנות, אנחנו לא רואים את המרחב של קוסמוס, אלא חיים את שדה הראייה שלנו. אנחנו לא רואים את הצבעוניות של קוסמוס, אלא רואים את השדה הכרומטי. אנחנו לא רואים את המהות האלוהית שאנחנו אלא רק את הזהויות. כלומר, עוצמות מוח הנמצאות בממד הספקות, מונעות מאיתנו לראות שפע. מונעות מאיתנו לראות אמת. לכן המציאות היא משחק מוחות - תודעות. האם אנחנו מוכנים להצטרף למשחק ולהתחיל לפתוח את כל הארכיבים?

פתיחת הארכיבים מחייבת אותנו למצוא את המפתח לארכיבים המוצפנים. אין זה מפתח שאנחנו מכירים, אלא תנועת סחרור (גישה טכנולוגית במקום מכנית). ככול שמחולל המוח מסתחרר מהר יותר בעזרת "התדלוק" שאנחנו מייבאים אליו מעולמות של מעלה בעזרת מחשבות עוצמתיות, כך נפתחים יותר ארכיבים מוצפנים: משחררים זרעים פוריים, מגלים את הסוד הטמון בהם, מערטלים אותם מפרשנויות שונות, ואז מאחדים פנים ומשיגים מחשבה קריסטלית מדויקת שמסוגלת לחדור את עלי הכותרת סביב גרעין המהות ולהשיג תודעת מהות.

כלומר, בעזרת **מחשבה** אנחנו מתמירים ידע **לאנרגיה**, אנרגיה **לחומר גולמי**, חומר גולמי **למשמעות** (צורה קונקרטיית), המשמעות מסייעת להבין את הרוח/הנשמה וכך לגלות את המהות (כדי להכיר את הרוח הכרחי להיות רוח/אנטי-חומר).

חשוב להבין, מחשבה גלויה שלנו תמיד מופיעה בחלקים ביחס להשגת ממד האמת – ממד הפוטנציאל השלם. לכן מחשבה במדיום ארץ מייצגת אמת יחסית. התוצאה; כולנו חיים במציאות החיזיון בה אנחנו שקועים מאות אלפי שנים.

כדי לצאת ממנה ולגלות את מחשבת השורש, עלינו ללמוד להפעיל שלושה מנגנוני מוח:

- פתיחת **צופן מהות - אבולוציה פיסית**. מגלה את ה**עבר** המוצפן. פיתוח **מנגנון המחשבה - חוכמה** (תוכנה: אמונה, רצון, מחשבה). לשם כך עלינו להשיג קואורדינטה, שוויון ערך בין האנרגיה

הבית לחוכמה מתהווה

המוחית/מחשבה, לאנרגיה התאית - פיסית/אנרגיית המהות ולאנרגיה הרוחנית. (I SEE): להתבונן בעיני המהות (הלב) ולראות רק יופי ואור מעבר לצורה, ולא חסרונות ושליוליות. סובלנות. פתיחת ארכיב **המודע הגבוה**. הוא שומר את כל המידע ואת כל האפשרויות, הוא כוח שקשור להיותנו (האני הגבוה). הוא מייצג את שרשרת כל המחשבות שלנו מרגע הנשימה הראשון אי פעם, המחוברת למהות/למוח. ספרייה זו מכילה את התוכנית שלנו לאבולוציה, את מבחני הקארמות והאמיתות לגבי מי אנחנו, לאן פנינו.

החוכמה: כוח דוחף – מתפשט, מסתעף, תנועה צנטריפוגלית מהפנים החוצה. היא יסוד קוסמי של הכול, היא ידיעת האמת, המפתח לשורש הדברים: מחשבת הבריאה, חוקי הבריאה, מבנה הבריאה, התנועה של הבריאה. היא הניצוץ המשול לעובר, הזרע של הדבר, ממנו מתחיל כל תהליך הבריאה. עניינה בידיעה מופשטת של נסתרות והבנתם דרך משלים, מטפורות וחידות. היא "נוגה אור עולם וראי טהור לפעילות האל ודמות טובו" ("חוכמת שלמה"). היא החכה ששולה מהמציאות האונטולוגית נעדרת הצורה והאינסופית: מאוקיינוס התודעה ומאוקיינוס המחשבה של הבריאה - משכן כל הרפליקות – שדה רחב ידיים את הפוטנציאל להתפתחות. מרחב האינסוף נמצא בהתהוות תמידית לא וודאית. כלומר, עלינו להסכים להכין מבוך בתוכו נוכל לשוטט, ללכת לאיבוד, לפתוח לו מנהרות, למצוא בו מבלטים חוסמים, ולבסוף להופיע אחר, שונה. ניתן לומר שהוא שדות מגנטיים מאוחדים אופייניים לעצמם בהתאם לטיטרציות (ריכוז) של תודעה - ידע - תדר. הכול נוכח בהם בצורה של חלקיקי אנרגיה. כל תודעה מושכת מהשדה המגנטי שהיא נושאת. כמאמר הפסוק: "ה' בחוכמה יָסַד אָרֶץ" (משלי ג, י"ט). היא הרוח החודרת בכול ומחייה את הכול. החוכמה אם כן מטפסת אל עבר האינסוף בעזרת הרטטים **אמונה – רצון - מחשבה אוניברסליים**.

- פתיחת **צופן קליטה/עין שלישית** (בלוטת האצטרובל¹) - **אבולוציה רוחנית**. מגלה את **העתיד** המוצפן. פיתוח **מנגנון החשיבה** - **בינה/עוצמת המוח** [חומרה: בינה (מושבת ומטעינה) – היגיון (מבקר, משגיח, פותח ארכיבים) – מודעות (מחברת) – מצפון (שומר על שיווי משקל)]. כאשר יופעלו החלקיקים הקריסטליים בבלוטת האצטרובל, זה ירגיש כאילו וחיברו לנו אנטנה חדשה שתשפר את התקשורת בנינו לבין החלקים הגבוהים שלנו. (I HEAR): להקשיב לקול השמיים, לקול האמת (צלילים עיליים), ולא לרכילות או לפרשנויות רדודות. מפעילה את הישות הקוסמית שבתוכנו. אורך רוח. פתיחת ארכיב **הבלתי מודע**. הוא שומר מידע על אודות הבריאה כולה (העבר הרחוק, העתיד ותקופות חיים מקבילות).

¹ תפקיד בלוטת האצטרובל הוא לווסת את קצב התהליכים הביולוגיים כמו מחזורי שינה, מחזורי גילים, חשק מיני, הורמון הגדילה ועוד. היא זו שמקרקעת את הרוח/האור/המהות אל תוך המציאות הפיסית בה אנחנו חיים. בתרבויות רבות האמינו שהבלוטה היא נקודת הכניסה והיציאה של הנשמה.

הבית לחוכמה מתהווה

בינה: כוח מושך – מתכנס, מעבדת, תנועה צנטריפטלית מהחוץ פנימה. היא מתרגמת את ההבזק הראשוני של רעיון ערטילאי של החוכמה לרעיון קונקרטי. היא חורשת תלמים בשדה המוח על מנת להטעין בו את זרעי החוכמה. משמעות הדבר, היא זו שפותחת את צופני הארכיבים. ככול שכמות "דלק" החוכמה עוצמתית וחדשה, הבינה מצליחה לפתוח יותר ארכיבים, להנביט את הזרעים ולחשוף סודות. היא עושה זאת בעזרת **מנגנון החשיבה: מנגנון העיבוד** (בינה – תבונה – היגיון – מודעות), אשר עובדים עם שאילת שאלות, חקירה, פירוק, סינתזה. האם זו אמת? האם זה משהו טוב? האם מביא תועלת?...למה אני נותן כוח ולמה?

- פתיחת **צופן מילה** – **אבולוציית המודעות**. משקף את **ההווה** (למה אני נותן כוח ולמה?). פיתוח **מנגנון התודעה – דעת** (השגת הבנה עמוקה, מחשבת שורש). לכן אנחנו מתבקשים לפתוח כמה שיותר ארכיבים, להתערטל (ברית מילה) מפרשנויות ודעות ולהשיג הבנה עמוקה. (I SPEAK): מילה קשורה למעור; לניקיון הפה, לניקיון המהות, לתיבת התהודה, לאור גנוז, לתדר של עוצמת מחשבה (שורש הדבר/מקור זך). אהבה.
- פתיחת ארכיב **תת המודע**, שומר מידע על המציאות הפנימית, על ההתנסויות שלנו, על המגעים שלנו במהלך חיינו. הוא מגיב אוטומטית. **המודע** קובע את התוכן וההקשר של השימוש בו. במדיום ארץ המודע נחשב ל"חור מנעול" ולכן, המציאות שהוא רואה הינה חזיונית.

דעת: כוח מחבר, מתכלל – הולך מריבוי לצמצום עוצמתי, מאחד את כל הפנים – מאיין ניגודים ומאחד הפכים שנגלו בתהליך הבינה, משיג הבנה עמוקה ואז מיילד – קוצר את החדש (0). כאן חשוב להבין את המושג הבנה עמוקה; מחשבת שורש (פרד"ס²), מחשבה מדויקת, נקיה מכל הפרשנויות, עוצמתית. עושים זאת בעזרת **תודעה - מצפון אוניברסליים** (מציאות אפיסטמולוגית). בעזרת אהבה שהיא יד מקלפת, הדעת/התודעה מקלפת את המחשבות הנגלות מכל הקליפות/הפרשנויות שנוצרו במהלכי התפשטות האדוות מנקודת המרכז החוצה³, עד שנשיג את האדווה האחרונה/הראשונה, את הרפליקה האחרונה של המחשבה בערוץ מהותנו, או את הטבעת האחרונה של האנרגיה הפיסית/מהותית, ונתאחד עם התחילי/הגן האצילי. כלומר, נשיג מחשבת שורש = אמת = מהות = מחשבה אובייקטיבית שהשלימה את צורתה = מימוש מלוא הפוטנציאל שלנו. נצמצם את הפער בין 'לדבר על' לבין 'להיות את'. נחשוב בתוך המחשבה. נהיה בעלי מוח מאקרו. נהיה השליטים של מהותנו כרוח חופשית, מודעות חופשית, מצפון חופשי. אז נדע מה נכון לעשות בידיעה שאינה

² פשט – רמז – דרש – סוד. פרד"ס הוא כינויה של תורת הסוד היהודית העוסקת במה שמכונה "סתרי האלוהות". בדרך כלל משמש השם לציון עניינים קבליים. המקור המרכזי שעליו מתבסס השימוש בביטוי זה הוא הסיפור הידוע המצוי בתלמוד – מסכת חגיגה י"ד/ב הקרוי "ארבעה נכנסו לפרדס". הפרד"ס מבחינתי הוא אנלוגיה לארבעה שלבי ההתפתחות מהפשט אל העילאי, מהממד הארצי של האמת אל הממד הרוחני של האמת: ארצי – שמימי – אוניברסלי – רוחני. 4 השלבים מזוהים לדעתי גם עם 4 עולמות י (אור – רוחני)-ה (מים - אוניברסלי) -ו (אש - שמימי)-ה (ארצי - אדמה). כל 4 השלבים הכרחיים ואי אפשר לדלג עליהם, אבל עם כניסתה של תוכנית האבולוציה החדשה ופתיחת שערי שמיים = שערי ידע = שערי תדרים/ממדים גבוהים יותר, ניתן למלא אחר כל השלבים עוד בחיים אלה.

³ דומה התנועה לגלים שמגיעים לגבול החוף (הסתעפות, התפשטות), ואז חוזרים חזרה (התמקדות, צמצום). גם האדוות האחרונות של המפץ מגיעות רק עכשיו לפלנטה ומבקשות לחזור חזרה למרכז. גם אנחנו הגענו לגבול האבולוציה הארצית שלנו (ממד 7) ועלינו כעת לחזור חזרה אל המרכז, אל מלוא הפוטנציאל שלנו.

הבית לחוכמה מתהווה

יודעת, בדומה לפסוקים: "תורת חיים יורדת עד לשרוכי הנעליים"... "והאדם ידע את חוה אשתו"... "וידעתם כי אני ה' אלוהיכם".

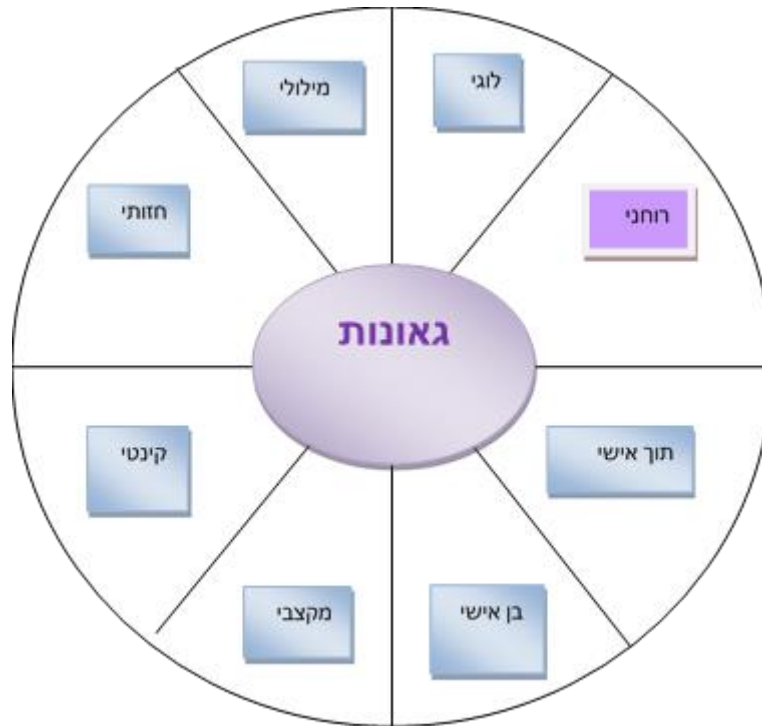
זה אומר כי היקום אינו אלא מחשבה גדולה (כמו אללה, להיטיב, אמת, האחד) הנמצאת כל הזמן בהתהוות. לכן, הכלים הפיסיקליים הקיימים בידנו היום אינם מספיקים כדי להשיג את קודקוד פירמידת האמת. "בתהליכי הזמן ניתן להפריך בקלות את כל נתוני המדע" ("ספר הידע", 18/206). אבל, המסע לעברה אפשרי היום בעזרת תודעה: חוכמה – בינה – דעת הנמצאות בהתפתחות רקורסיבית מהריבוי לאחדות, מהמיקרו למאקרו, מהחלקיק לשלם ומנהלות את המתח בין מציאות אפיסטמולוגית – מציאות ההכרה (סובייקטיבית), לבין מציאות אונטולוגית – מציאות האינטואיציה (אובייקטיבית), בין חושך לאור, בין פנים לחוץ, בין שמיים לארץ. האתגר כאן איננו לאסוף עוד ידע, אלא להבין את המשמעות העמוקה שלו, להבין את שורש הדבר. כלומר, עלינו להתיר את פקעות הידע והמחשבות שלנו, לאחד – לאחד – לאחד פני פרשנויות שונות, עד שנשיג מחשבה קריסטלית ועוצמתית.

המסע לגילוי ה- מחשבה/מלוא הפוטנציאל הנו מסע מאתגר ומרתק שלא נותן מנוח. בכל סיבוב, עלינו לשבור את המבנה הישן והמוגבל שלא משרת אותנו באופן אישי. לשחרר ידע שמקבע אותנו במוכר. לשחרר משא של סבל, משא של קרמה, משא של גנטיקה, חוסר ערך וחוסר אונים. עלינו להשתחרר מהסכמים ישנים שלקחנו על עצמנו, ממאבקים וציפיות. להשתחרר מספק, פחדים ומהרצון להיות בעדר... וליצור עבור עצמנו התנסויות חדשות. ערוץ שמוטען בספקות ופחדים רבים, מקבע תנועה. כדי להקל, יש צורך באהבה כרטט. בנוסף, עלינו להודות למהותנו שכל כך סובלת בגלל העצמיות הנמצאת בחזית הקיום, ולמרות זאת, היא נאמנה למשימתה; לברוא אותנו כל יום מחדש. היא לא מוותרת לנו. אם איננו קשובים אליה, היא תאלץ אותנו להקשיב בעזרת חוויות קשות.

מי שמוכן להיכנס לזירה ולהתחיל במסע אל עבר מימוש מלוא הפוטנציאל שלו, נחשב בעיני **לבורא גאון**. זאת הגאונות המולדת הקיימת בנו שרובנו התעלמנו ממנה כל חיינו כי חיפשנו גאונות חיצונית הפועלת על פי קריטריונים EQ/IQ. זו גאונות אוטופואטית (self-creation) המופעלת על ידי אוקטבת אינטליגנציות (יש לנו 8 אינטליגנציות). האינטליגנציה השמינית הינה אינטליגנציה רוחנית, היא קודקוד הגאונות שלנו, כי היא מכלול. כמכלול היא מסוגלת לנהל תהליכים אבולוציוניים בהם אנחנו מתקלפים מכל הפרשנויות, מריבוי הדעות, ממציאות הענפים, ממציאות אמת של חור מנעול ודוהרים אל עבר מחשבת השורש (עוברים שינוי צורה).

הבית לחוכמה מתהווה

"נתתי לכם את הכישרון להבין ולגלות הכול בעולם" ("ספר הידע", 47/463), לכן "אל תחפש את עצמך על שטיח התפילה. אל תחפש את עצמך ליד הצלב. אל תחפש את עצמך באדוןך. הינך הכול; הצלב, שטיח התפילה, אדוןך" ("ספר הידע", 24/299). במילים אחרות, בכולנו קיימת גם המהות האדירה שמחכה להיחשף, תיבת הפוטנציאל האמיתי שלנו, גרעין השלם שאנחנו, וגם הכישרון לגלות אותה. משמעות הדבר, שכל יום מחדש אנחנו בוראים את עצמנו החדש עד שנשיג את האור. "האל ברא את יצור האנוש, ויצור האנוש ברא/בורא את עצמו" ("ספר הידע", 15/170).

עד היום, הזהות הייחודית מאוד שלנו עוצבה בבית הגידול שבו צמחנו, הדברים שלמדנו, ניסיונות החיים שחווינו. בין אם זה מוצא חן בעינינו או לאו, ההיסטוריה הפרטית שלנו מסגנת את הדרך שבה אנחנו חושבים ופועלים הלאה. מאורעות העבר מהווים את רצף הקיום שלנו ומקשרים בין האתמול להיום ובין עבר מאורגן לעתיד מבולגן.

אבל מסתבר, כי אנחנו הרבה יותר ממה שאנחנו יודעים או חושבים. בספר בראשית נאמר: "וייצר ה' א-להים את האדם עפר מן האדמה וייפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה" (ב' ז'). כלומר, באדם קיים גם מרכיב החומר/מוות וגם מרכיב הרוח/נצחיות.

הבית לחוכמה מתהווה

התייחסות תומכת לגישה זו מובאת בזוהר המתאר את תחילתם של החיים במסעה של הנשמה ממרום מושבה אל עולם העשייה. לדברי הזוהר הנשמה נמשכת מהציווי האלוקי לאברהם 'לך לך מארץך, וממולדתך ומבית אביך'. מסביר הזוהר הקדוש שכפילות הלשון היא למעשה דגש על תביעה מהאדם לצאת למסע מסוג אחר- אל עצמו, אל נשמתו: 'לך לך לעצמך... לגורלך לדעת ולתקן את עצמך' (זוהר לך לך א:).

'לך לך' היא קריאתו של הבורא אל הנשמה המצווה לעזוב את מקומה הטבעי (מארצך, ממולדתך ומבית אביך) ולהתלבש בגוף פיזי (עפר מן האדמה). הבורא מצייד את הנשמה ביכולות לקיים את שליחותה (אל הארץ אשר אראך) ומלווה אותה בברכה המופיעה בפסוק הבא אחרי "לך לך..". והוא 'אֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל וְאַבְרָכְךָ וְאַגְדְּלֶה שְׁמֶךָ וְהָיָה בְרָכָה".

בקרב ההוגים בענייניה של הנשמה היו שהבינו זאת היטב, כמו האר"י בשער הגלגולים שמסביר שאין בכוחם של בני האדם להגיע לגרעין הנשמה ולהכרת מהותה ולכלל היותר הם מודעים לכך שהם עוסקים בביטויים חיצוניים של הווייתה ולא במהותה.

מכאן שאפשר לומר על הנשמה את מה שנאמר על הבורא. שכמוהו, גם היא "קרובה מכל קרוב ורחוקה מכל רחוק". אז כדי להרגיש קרוב, פרשנותו הנפלאה של הרב קוק 'באורות הקודש' מלמדת שרק כאשר יגיע האדם להכרת עצמו הוא יגלה את האל-וקים שבו בבחינת "מבשרי אחזה אלוה".

האם קיימת בנו המוטיבציה להיכנס לזירה ולעבור את המסע המרתק הזה לגילוי הגאונות שאנחנו, השלם שאנחנו, המהות האלוהית שאנחנו, מחשבת השורש שאנחנו?

במקום לנסות להשליך את עצמנו לפח ולהיות למשהו משופר, עלינו ללמוד להניע תנועה פנימית אוטופואטית של גילוי המסתורין, של הכרות עם עצמנו האמיתי, של התמרת החומר לאנרגיית אור, או התמרת השליליות לחיוביות.

לשם כך הכנו לכם תוכניות מאוד ייחודיות ועוצמתיות עם פתיחת שנת 2021 המבורכת... תוכניות לרציניים, למשקיענים, למחויבים בלבד.

הזדמנות אחרונה להירשם לבנימינה... ואז לראשון לציון ולתל אביב:

<https://lizroahdaat.ravpage.co.il/2021>

<https://lizroahdaat.ravpage.co.il/neworganizations>

שלכם

ברכה